

VERSLAG VAN DE
LEZING VAN
26.1.2011

ONTMOETINGEN MET
NATUURWEZENS
EN
LANDSCHAPS
GENEZING

Nicolaas de Jong

Wijze^{Stichting}R
Voor spirituele groei en bewustwording

Ik heb zelf biologie gestudeerd, dingen werden opengesneden, in blokjes gesneden, onder de microscoop gelegd, en dan mocht je er naar kijken, en dan zie je, het leven is weg. Tijdens mijn studie, ik was met reageerbuisjes bezig, en daar zat water in met rodekoolsap, en als je daar zuur (of appels) bij doet dan wordt het rood, doe je er wat zout bij, dan wordt het basisch en wordt het blauw, en dat moesten we meten. Ik zag die buisjes, en ineens zag ik daar een paar bewegingen om heen. Dansende beweging, ik vond het erg leuk, maar ik wist niet wat het was. Ik liet het m'n medestudenten zien, en die keken me echt aan van; klopt dit wel met 'm, toen was het me wel duidelijk, ik moest er maar niet teveel over vertellen. Het hield me wel bezig, gaandeweg kreeg ik een gezin, we gingen wel eens op vakantie, en op een gegeven moment merkte ik dat ik een honger had naar de natuur, ik wilde graag weten, wat vertelt de natuur me nou, wat vertelt de natuur me nou meer, dan dat ik daar analytisch van kan weten. Op een gegeven moment gebeurde het dat ik naar Eefde ging, bij Zutphen, waar ik zou helpen bij het opzetten van een woongemeenschap. Het was in de schemering en ineens stond daar een elementwezen voor m'n neus. Half hoog, en was helemaal niet vrolijk of vriendelijk, en hij zei tegen me, nou moet je eens wakker worden, je moet ons gaan helpen. Ik zei, okay, prima, ik ga proberen wat mensen bij elkaar te halen, ook uit die gemeenschap, en we gaan es kijken wat we kunnen waarnemen. Langzamerhand kwam daar uit, het was bij een congrescentrum in Eefde, dat daar, zo vertelden de elementwezens, een heel belangrijk landschapsengel-punt was. Ze zeiden ook, er is hier iets aan het verschuiven, en daar moet je maar eens achter zien te komen wat dat is. Later kwamen we er achter, die landschapsengel beheert een heel groot stuk van de Veluwe, en die heeft een paar aangrijpingspunten, het zijn er drie, het zit in een driehoek, en één van die aangrijpingspunten lag bij het station Driebergen-Zeist, en daar was net de TGV trein gepland, dat betekende dat ze de sporen wilden vergroten en op die manier de verschuiving optrad, wat dus ook gevolgen had voor Eefde, want daar ging het ook verschuiven, daarmee waren ze hun oriëntatie kwijt. Het was voor mij heel duidelijk, en ze vertelden ons ook, je moet dan plek gronden, andere natuurwezens er bij halen, en van daar uit kunnen wij weer een beetje orde op zaken stellen. Dat hebben we toen gedaan, later bleek dat, na heel veel geharrewar over die TGV dat die er niet gekomen is, en zijn de elementwezens een beetje in rust gebleven. Mij werd heel duidelijk, er is een werkelijkheid buiten het fysieke, maar het is net zo werkelijk als het fysieke. Ik kan met die wezens communiceren, en ze vragen me ook niet alleen van; wees eens blij, nee doe eens wat, help ons eens. Toen was het voor mij duidelijk, hier moet ik meer mee doen.

Nu moet ik nog even een heel grote boog maken, je zou zeggen; nou leuk daar is een wereld van natuurwezens, de andere, fysieke wereld, daar hebben we mee te maken.

Ik heb een heel diepe geestelijke ervaring gehad, en die heeft me eigenlijk op het spoor gezet waar ik sindsdien mee bezig ben geweest. Ik was met mijn toekomstige vrouw op vakantie naar Schiermonnikoog, we zaten in een tentje op de camping, en het was een paar weken heel erg slecht weer. We zaten dus opgesloten in het tentje, we leerden elkaar dan ook heel goed kennen, heel veel praten enzovoort, maar ja het was wel opgesloten. Op een gegeven moment na anderhalf, twee weken, brak op een avond de hemel open, en we gingen een stukje langs het strand lopen. Boven de zee hing nog een grote regenwolk, en boven ons werd het al een beetje blauw, je kent het wel, de hemel wijkt. Omdat we waarschijnlijk zo opgesloten hadden gezeten in dat tentje, breidde m'n ziel zich uit. Ik keek naar die wolk, en ik zag daar slierten van die nevelslierten, die door warmtebeweging naar boven gaan, en ineens zat ik in die wolk. Ik werd dus uit mijn lichaam getrokken in die wolk, door een beest, het was me heel duidelijk, en die liet me in klank, kleur en vorm zijn wereld zien, in werking eigenlijk. Ik kwam in een heel grote boventonale klankzee, dus niet atonaal, maar boventonaal, en ik voelde mezelf

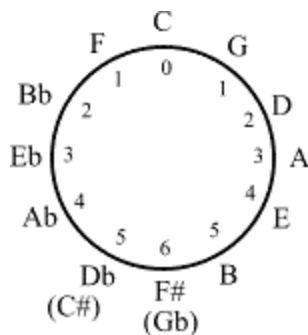

helemaal uitdunnen. Ik zag heel mooie organische vormen, in complementaire kleuren, nou die vormen kon ik nog wel hebben, maar die klank kon ik absoluut niet pakken, omdat ik gewoon vol zat. Mijn hele ik, mijn eigen hele ziel, mijn geest, was eigenlijk helemaal aan het uitdijen, en ik vroeg aan mijn vrouw, alsjeblieft; haal me terug. Ze had het niet waargenomen, ze begreep het niet, maar ze omarmde me, en toen kwam ik weer in mijn lichaam terug. Maar dat wezen voelde ik ook echt, en deze zei; je hebt het gezien, ga maar eens kijken wat je er mee doet. Ik ben jaren bezig geweest, ben allerlei esoterische literatuur gaan zoeken, naast mijn studie, op een manier van; hoe kan ik hier nu vat op krijgen. Ik kwam onder andere bij de Antroposofie uit, en die zeiden; het kunnen cherubijnen zijn, engelenwezens, nee.. Later toen woonde ik bij Bergen aan het strand, daar in de buurt, en ik was weer aan zee, het was niet zulk slecht weer, maar d'r was wel een wolkje, en toen voelde ik weer; hee, dat gaat bewegen, en ik ga weer naar buiten, uit het lichaam. Toen stond er ineens een muur voor me, alsof er een engel voor me stond en die zei van; hup het hoort bij jou, en het zit in jezelf. Toen werd me eigenlijk duidelijk, door al die dingen die ik onderzocht, of wat ik daar gezien heb, is het wezen wat in de bijbel Christus wordt genoemd, die zag ik in zijn werkingen, die beleefde ik in zijn werkingen. Nou, wat ik voelde, ik was ontzettend bang dat ik uit elkaar zou vallen, ik voelde de wereld stap voor stap terugkomen, maar ik wilde het zo doen dat het net zoals je in de zee staat, dat je erin loopt, dat je voelt okay nu kan ik er nog uit, komt het water hoger, dan ga ik terug. Ik zocht handvatten om daarmee om te gaan.

Tijdens mijn studie werd gezegd, je bent niet goed wijs als je met die rare bewegingen omgaat. Ik dacht, nee, ik neem meer waar. Wetenschap is dingen waarnemen. Dat betekent dat als ik organen heb om ze waar te nemen zintuiglijk, dan moet ik ze ook kunnen vormen, moet ik er ook wat mee kunnen doen. Ik moet er dus ook andere mensen toe kunnen leiden om die dingen waar te nemen. Nou, dat is sindsdien eigenlijk mijn spoor geweest, ik ga methodes uitwerken waarmee je stap voor stap weer die klank en vormenwereld inkomt, maar je kunt ook weer terugkomen als je wilt. Dat is een aanzet geweest voor mijn eigen verdere ontwikkeling. De antroposofie is één van de uitgangspunten waarmee ik begonnen ben, de fenomenologie van Goethe. Fenomenologisch waarnemen is, dat je ook jezelf betreft bij de waarnemingen. Ik ben daar een aantal nieuwe stappen in gaan ontwikkelen, ik merkte, die klankwereld die ga ik verder ontwikkelen, d'r komt ook nog wat bij...ritmes, vormen die ga ik uitwerken. Ik ben allerlei dingen stap voor stap gaan uitwerken. Ik merkte met mijn studie biologie, als ik daar mee doorga, je moet dus dingen opensnijden en onder je microscoop leggen, maar dan gaat de ziel dood, ik weet niet of ik daar heel veel verder mee kom. Ik zoek eigenlijk levensprocessen, dat wat het leven is, daar waar ik die bewegingen voelde. Dat zag ik bijvoorbeeld, als ik mensen een stok zag gooien voor hun hond uit, en hup die hond ging er achteraan, dan zag ik net als bij die tekenfilmpjes zo'n swiep achter die hond aan. Zoiets zag ik echt letterlijk gebeuren, oh, dat is mooi. Bij roeiwedstrijden in Amsterdam zag ik het ook, die mensen hadden ook zo'n levensimpuls om die roeiriemen beet te pakken, en ik dacht, ja, daar heb je dat leven eigenlijk, dat zoek ik. Toen kwam ik met een Poolse theatergroep in aanraking, dat was nog in de tijd van het ijzeren gordijn, ze hadden heel veel moeite om bij ons te komen, en zij deden een soort onderzoekstheater. Één van de dingen die ze deden is dat ze zongen, en het weer speelden, dus de zon die opkomt, hoe die ondergaat, dat waren schitterende beelden. Toen dacht ik, hee, dat ga ik eens op mijn plantjes toepassen. Je hebt een kiem, wat uit het zaad komt, het stengeltje komt naar boven, de blaadjes die hij uitzet, en het bloemetje wat hij uitzet, net alsof de zon opgaat eigenlijk. Ik ben een aantal dingen gaan uitzoeken daar mee. Zo kun je bijvoorbeeld bij een plantje zien dat hij ritmisch zijn bladeren uitzet. Dat is een bepaald ritme, het kan drievoudig zijn, vijfvoudig, het kan zevenvoudig zijn, en het is leuk als je er van boven opkijkt dan kun je zien dat die ritmes zo zijn.

Ik zocht handvatten om dat wat ik beleefd had, die klank, kleur en vorm, verder gestalte te kunnen geven, en er methodes uit te kunnen maken. Ik kwam bij de astrologie uit, en in de astrologie waren heel mooie grote kosmische beelden, maar net zo dood als mijn microscoopcoupes. Ik dacht van, hoe krijg ik dit nou tot leven. Ik ben gaan kijken naar de bewegingen van de planeten zoals ze die naar de aarde maken. En, je moet je voorstellen, we staan op de aarde, en de zon draait daarom heen, zoals wij het zien hè. Om die zon draaien planeten, die maken eigenlijk lusbewegingen naar de aarde toe, en dan gaan ze weer buiten de zon langs enzovoort. Als je daar naar kijkt dan kom je tot zulke mooie patronen, dat zijn eigenlijk vormen, drievoudige, vier, vijf, zevenvoudige vormen, dat zijn ritmen. In de workshops liet ik mensen beleven wat een driekwartsmaat doet, en een vijfkwartsmaat enzovoort. Het leuke was, en dat kwam keer op keer naar voren, bijvoorbeeld bij een driekwartsmaat dan zeiden mensen, ja, je gaat niet rechtlignig, je danst een beetje, net als een wals. Naar buiten en terug, je beweegt, het is vloeiend bewegen. Bij een vijfkwartsmaat is het net als bij de vierkwartsmaat, dat je even een beetje ruimte moet maken. Waar ik achter kwam is; in de astrologie wordt gezegd dat alle planeten met bepaalde organen te maken hebben, dat zijn de krachten die je mee naar binnen neemt. In die ritmen, in die maatsoorten, kun je ze beleefbaar maken. Een driekwartsmaat heeft met je longen te maken, ademen, het naar buiten gaan, en het weer naar binnen gaan. De vijfkwartsmaat heeft met je nieren te maken, dat is de manier waarop je eigenlijk jezelf openstelt voor een ander, of waardoor je je innerlijke milieu maakt, kun je zeggen. Het leuke was dat ik er achter kwam dat je eigenlijk in muzikale werkingen, je jezelf kon beleven. Als ik mensen bijvoorbeeld liet zingen in een narcis, dan zongen ze meestal in een kwint, laat je ze in een roosachtige, een appelbloemetje of een eenvoudige roos zingen, dan zijn het tertsen. Dat zijn oerbeelden die in onze ziel zitten, oftewel, de ziel klinkt, of die telt eigenlijk misschien wel, daar komt iets naar buiten. Er is een opmerking van de Duitse filosoof Leibniz; de ziel musiceert, die telt onbewust.

Wat zijn nou die tonaliteiten, daar is wel wat van bekend, in de muziekliteratuur. Je hebt de kwintencirkel, do re mi fa so, en dat herhaalt zich. Je hebt twaalf kwinten, en die maken eigenlijk een heelheid, dan zit je bijna weer bij hetzelfde terug als je twaalf kwinten verder bent. In de literatuur is bekend, dat heeft met de dierenriem te maken, met de sterrenbeelden van de dierenriem. Planeten die kennen we ook, en kennen we vanuit de middeleeuwen, dat zijn de kerketoonarden, deze beginnen telkens op een andere plek. Ik kreeg op een gegeven moment een beeld van hoe kan ik, als ik naar een horoscoop kijk, hoe kan ik daar het leven in terug vinden, en hoe kan ik daar de ziel, de geest daar in terug vinden. Ik vergeet nog even één dingetje, dat heeft ook met het leven te maken, wat ik zei over die hond, dat die golf zo door hem heen gaat, dat is ook een ritme. Heel simpel, zoals je het water naar beneden laat lopen, dat loopt nooit recht, dat gaat altijd meanderen, d'r zit een werveling in, zoals in een beekje, daar zitten wervels in. Dat is een ritme. Wij kennen in onszelf heel sterk de werking van ritmes, en dat is het ritmegevoel dat we kennen. Als bv. kort-kort lang, kort-kort lang. Of, lang kort-kort lang. Ik merkte, ik kan daarmee de levensgebieden tot leven maken en dat deed ik ook in mijn workshops. Ik liet mensen verschillende ritmes lopen, en dan kwam er naar boven wat er in dat levensgebied zat. Zo kon ik op een gegeven moment een hele horoscoop samenstellen in maatsoorten, daarin heb ik de planeetwerking die tot in de organen zit, het ritme, dat is het levensgebied waarin iets thuishoort, en dan heeft hij ook nog een zielenwerking, dat is zijn eigen tonaliteit in de majeur-toonladder, in de toonladder die staat voor de dierenriem. Zo kon ik vier lichamelikheden terug vinden in de horoscoop. Ik ben dat gaan toetsen met mensen, ik ben daar therapieën mee gaan geven, ik ben er mensen met innerlijke ontwikkeling mee gaan

helpen, en wat ik dan doe is dat ik ze hun innerlijke processen laat uitboetseren. Dus wat voel je, wat is de zielenstemming waarin het gevoel is, dat ze ruimte uitboetseren, wat wil het van je, die muziek. Wat voor idealen zitten er bij jezelf, en hoe realiseer je dat. Als je dat gaat doen, dan ga je eigenlijk heel plastisch aan jezelf werken, en kom je in die vormwereld terecht. Dat was precies wat ik zocht. Gewoon, hoe kom je eigenlijk van je buitenwereld, waarin je alleen maar de indrukken naar jezelf toe krijgt, hoe kom je helemaal in je innerlijke kern, daar waar de idealen zitten en dat wat je wilt verwezenlijken.

Dat is één kant van de zaak, en hoe kom ik nou bij elementwezens? Deze vier lichamen hebben allemaal hun weerslag in één van de vier elementen. Je hebt aarde, water, lucht en vuur. De aarde om het fysieke lichaam te maken. Het water, dat zijn de levensprocessen, die fysiologie, dat is wat wordt genoemd de vormkracht of je levenslichaam, daar waar de levensprocessen zich af spelen. Dat heeft met het element water te maken, want we zijn 80-85% water. We zijn niet zo vast als een steen, we zijn gewoon water eigenlijk, voor het grootste deel, gelukkig, als je in het water gaat, en het wat tot je borst is dan blijf je zweven als het ware, anders zou je als een baksteen naar beneden gaan. Lucht, hebben we in onze longen, maar in de lucht zijn ook de kleuren, en de kleuren zijn nou net die werking die met onze ziel te maken hebben. Je kunt zeggen, in de atmosfeer, het grootste deel is stikstof, is drager van de ziel, dat hebben wij ook, in onze aminozuren. Het is de ziel van moeder Aarde, de kleuren die daar zijn, kunnen wij innerlijk als gevoelens erkennen, maar ook als klank. Eigenlijk, die muziek bestaat uit gevoelens, die bewegingen, het zijn intervallen. Naar binnen toe kun je dat voelen, en als gevoelens naar buiten toe, kunnen dat kleurwerkingen zijn. Vuur is daar, waar je de daadkracht hebt, waar je het enthousiasme kunt hebben om iets te gaan doen. Bijvoorbeeld, in de winter, als het koud is en het bloed in je handen wordt op de één of andere manier afgekneld, dan is het koud, de warmte kan er niet bij, en zijn ze verlamd, dan kun je er niks mee doen. Warmte heeft heel erg met de wil te maken, met dat wat je als geest wilt eigenlijk.

Wat blijkt nou, omdat dat hele levensgebied, dat levenslichaam bestaat uit krachten, uit vormkrachten, bestaat het eigenlijk uit elementwezens, uit natuurwezens, en die reageren dus ook op de ritmes. Dus met ritmes kun je heel makkelijk in contact komen met elementwezens.

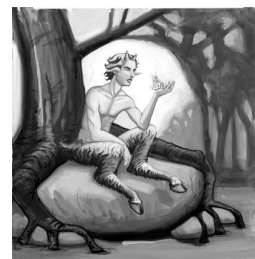
Zijn er ook vragen, dat is misschien wel leuk?

Uit het publiek: je hebt het over het praten met de natuurwezens, doe je dat in je hoofd, of op een andere manier.

Nicolaas: Ja, dat doe ik in mijn hoofd. Als ik in het buitenland ben, ik geef wel cursussen, in Portugal, Engeland en Duitsland, dan heb ik m'n dingen vertaald bv. in het Duits, maar als ik dan met ze praat dan zeggen ze; doe het maar gewoon in je eigen taal, want wij horen je wel.

Uit het publiek: je hoort dus het antwoord in je hoofd.

Nicolaas: Ja. Het leuke is, ik laat mensen bv. ook met boomwezens, met boomfaunen praten, en dan krijgen ze antwoorden die ze helemaal niet verwachten. Wat je gebruikt zijn je vrije fantasiekrachten, je kunt het ook zelf invullen hè, maar als je een paar keer iets hoort wat je zelf niet hebt verzonnen, dan kun je echt zeggen daar heb ik het collectief te pakken, dan ben je eigenlijk je fantasie aan het exact maken, aan het sturen. Vooral bij dat contact, dat je merkt, hee daar is iets specifieks, daar hoor ik echt iets, alsof ik iemand anders tegenkom, die mij iets vertelt wat ik zelf niet weet.

Uit het publiek: In de aankondiging voor vandaag stonden verschillende natuurwezens, nimfen, elfen, gnomen, kun je daar nog wat over vertellen.

Nicolaas: ja, zeer zeker. Wat ik al zei, je hebt dus vier elementen, eigenlijk zijn wij bezig met het vijfde element. D'r komen hele nieuwe elementwezens. (daar zal ik dadelijk ook even over vertellen.) Om bijvoorbeeld een plant voor elkaar te krijgen, heb je vier soorten elementwezens nodig. Als je een zaadje hebt, dan heb je een harde huid, daar zit een kiempje in, een kiempje wat naar beneden en wat naar boven gaat, en daar zit warmtesubstantie. Zetmeel, olie of vet, dat zijn warmtekrachten eigenlijk met een huid, met een vorm, een aardewezen kun je zeggen. De warmte van de zon komt van boven, en daardoor wil dat warmtewezen zich uit dat zaad gaan dringen, dat betekent, daar heb je een warmtewezen. Het kiempje groeit naar boven, en er groeit een kiempje naar beneden, de wortel. Het kiempje wat boven grond komt, da's leuk, je ziet ook bij de narcis, die heeft een drievoudige stengel, meestal ronde stengel, maar je hebt ze soms ook drievoudig, vijfvoudig, zevenvoudig, noem maar op, dat is de vormkracht. Dan zegt dat aardewezen, ik ga met je mee maar ik stel hier wel de grens, zou hij dat niet doen, dan zou hij als een soort kwal uitdijen, die plant. Het aardewezen zegt; ik stel hier de grens, jij mag naar boven toe, maar ik stel de grens. Komt de plant boven de grond, dan komt de waterstroom door de wortels heen, het waterwezen, en dan krijg je die ritmische bladaanzet. Er komen dus takjes uit, dan heb je het waterwezen te pakken, die heeft met het stromende water door de plant heen te maken. Dat wordt een Ondine genoemd. Het aardewezen wordt een gnoom genoemd. Het warmtewezen wordt een warmtesalamander genoemd, want die kunnen, als ze fysiek worden, zich laten vangen in de vorm van een salamander. Zo kun je ze ook vaak in het vuur zien, in van die schietbewegingen. Komen de bladeren meer aan het licht, dat kun je ook zien, als je bij de groei van een plant beneden kijkt dan heeft hij vaak een ronde vorm, dat is een watervorm, komt hij naar boven dan zie je dat hij ingesneden wordt, dat blad, of tandjes krijgt, of dat het helemaal ingesneden kan worden. Dat zie je bijvoorbeeld bij kaasjeskruid. Dat is van een luchtwezen, die geeft eigenlijk een kleursluis van buitenaf, en die snijdt de bladeren in, zo'n luchtwezen wordt een sylf genoemd. Dat warmtewezen, heeft zich dus laten kleden in die stengel, in die takjes en blaadjes, en uiteindelijk zegt hij; ik ben een sterrenwezen, kijk maar ik ben een bloemetje, ik straal terug naar de sterren. Dat is een warmtewezen wat door heel die plant is geweest maar uiteindelijk bekend hij zijn eigen wezen. En dan zegt dat luchtwezen, maar ik geef je de kleur. Het is erg leuk als je gaat kijken bij een roos, een rode roos bijvoorbeeld, zo'n mooie karmijnrode roos, die heeft rondige blaadjes, iets ingesneden, ook vaak donkerder, en bij een gele roos zie je dat die blaadjes veel meer ingesneden zijn, want dat kleurwezen is veel scherper. Dit zijn eigenlijk de vier basale werkers kun je zeggen. Je hebt het aardewezen, de gnoom. Je hebt het waterwezen, de Ondine, het luchtwezen de sylf, die geeft de kleuring, en je hebt het warmtewezen, de warmtesalamander. Dit is de laagste groep van elementwezens elk van één rijk. Je hebt ook een groep die een stapje hoger staat. Die hebben een gelijk bewustzijn als wij hebben, een ik-gelijk bewustzijn. Ze hebben geen ik, ze hebben iets wat er op lijkt, ze zijn zichzelf bewust, dat is het ik-bewustzijn eigenlijk, zoals bij een boomfaun, die weten van zichzelf. Ik weet niet of je het wel eens gemerkt hebt, maar als je 's avonds in een bos loopt, dan lijkt het net of je bekeken wordt. 'S avonds mogen de faunen uit hun behuizing en dan zijn ze nieuwsgierig, daar hoef je niet bang voor te zijn, maar je moet het gewoon even weten, d'r lopen mensen om je heen, een soort mensen eigenlijk. Dat zijn dan de aardewezens van het tweede niveau, de boomfaunen.

Ik moet even een stapje hoger gaan, ik vertelde daarnet van die landschapsgengel, en dat die aangrijpt op drie punten. Dat is eigenlijk de energiekringloop van de natuur, d'r wordt naar een bepaald stuk cultuurgrond, of misschien wel een provincie, daar wordt een specifieke landschapsgengel naar toe gestuurd. Dat is eigenlijk het hoogste luchtwezen. Dat is een engel

van moeder aarde, die komt niet uit de hemelse hiërarchieën, en die krijgt de taak om daar de elementwereld en de energiestromen te beheersen, te regelen. Dat doet ze, ze heeft een punt, dat kan een tuin zijn, maar het kan ook veel groter zijn, bv. een landschap, en daar is een punt van instroom, op dat punt ontvangt die engel van een nog hogere landschapsengel, een deva van de kosmische harmonie de klankkrachten zoals die op dat moment klinken uit de kosmos. Vanuit de planeetbewegingen, de planeetsferen zou je kunnen zeggen. Ze hoort dat, en werkt dat in haar eigen landschap in, bij dat instromingspunt. Ze vertaalt die klankkrachten naar die vier levensbereiken toe. Dat wordt opgevangen door die vier groepen van elementwezens, het wordt door het landschap heen getransporteerd, dat gaat naar een ander punt, en dat punt is het punt van transformatie, tegen de klok in op het noordelijk halfrond. Het punt van transformatie is net als onze vertering, maar dan etherisch. Daar wordt alles wat uit de kosmos komt, en alles wat in dat landschap leeft, eigen gemaakt, dat wordt verteerd. En dan wordt het weer doorgegeven, dat doorgeven wordt niet door de engel gedaan, maar dat doen andere elementwezens. Dan gaat het onder andere naar een punt van uitstroom, en dan wordt het weer teruggegeven, gemetamorfoseerd, aan de kosmos terug, zodat de engelen die daar boven zitten, die de boel een beetje in de gaten houden weten of het allemaal goed gaat. Dit is de globale grote driehoek. De wezens die dat voortbrengen, zijn de tweede groep van luchtwezens, die heten ruimtefeeën, of de feeën, die zijn heel bekend van sprookjes. Zij dansen, die kosmische harmonieën het landschap in, en zo gaat dat naar dat transformatiepunt toe, en zo gaat het ook naar het uitstromingspunt toe. Dat is hun werk, zij zijn ik-gelijk. Ze hebben een heel sterk zielenlichaam, want ze moeten dat in de levenswereld dansen, dat is hun werk eigenlijk. We kennen van sprookjes, je moet altijd oppassen voor feeën, want die hebben een toverkracht, met dat toverstafje, dat is omdat ze een heel sterk zielenlichaam hebben en dan zitten ze niet goed stevig in zichzelf. Dan kunnen ze luimen krijgen, en dan moet je maar oppassen. Dat is de tweede groep van luchtwezens, de ruimtefeeën, maar als alleen dat er zou zijn, dan zou die kosmische klank en krachtwerking, die zou vervliegen, vervluchtigen, dus het wordt opgevangen door een tweede groep van waterwezens, en dat zijn de nimfen. De nimfen van het bos, van de weide, of van de meren, ze zitten ook in meren, wat heel belangrijk is, en die vangen dat op. Als er een klein beetje vochtigheid in de lucht zit, dan kunnen die nimfen werken. Je voelt dan ook dat een weide bijvoorbeeld, een stuk stemming kan krijgen, welke past bij dat moment. Als het erg droog is, dan krijg je dat niet.

Vraag uit de zaal: en als het nou mistig is?

Antwoord: dan kom ik gelijk bij de tweede groep van de warmtewezens. Ze heten ook wel lichtbolwezens, zij proberen door die mist heen te dringen, zij analyseren eigenlijk het zonlicht in licht, klankvorm en warmte, en bols-gewijze zetten ze dat uit. Het zijn geen orbs.

Je kunt bijvoorbeeld lichtbollenwezens naar een donker stuk bos toe brengen zodat ze meer kunnen werken, en als er dan ook nog een vennetje met heel veel kroos is, dan heb je kans dat dat schoner en helderder wordt. Mist zelf is niet erg, als er te veel mist is dan kunnen de ruimtefeeën hun werk niet doen.

Dan is er ook nog een hogere groep, dat is de derde groep van elementwezens, en die hebben een engelgelijk bewustzijn, of nog hoger. De deva's. De deva, de landschapsengel. Deva is het Indische woord voor engel. Het is misschien wel leuk om ze even te onderscheiden, want ze komen van moeder Aarde. De engelen die daar boven zijn, engelen, en aartsengelen enzovoorts, die kennen we als engelnamen. Deva is de benaming voor moeder Aarde engel, oftewel de landschapsengel. Je hebt de deva van het landschap, dat is er eentje, van de lucht. Dan heb je ook nog de plantendeva's, zij dromen eigenlijk het beeld van de plant bij elkaar. Als je heel goed waarneemt, dan kun je boven bloemen of planten, in een hangmat bijna, zo'n deva zien, die eigenlijk inspireert om de gewenste vorm te verkrijgen. Zo heb je voor elke

plant een deva, een plantendeva. Het is een engelwezen die dat dromend brengt. Dat is voor de luchtwezens.

De vuurwezens, dat is ook wel erg leuk, u kent ze allemaal, alleen zijn ze uiterlijk niet zo gekend, maar innerlijk wel. Als u naar een theatervoorstelling gaat dan is het na afloop vaak hard applaudisseren, en dan word je helemaal rood. Dat zijn de Muzen, zij inspireren, een engel-vuurwezen. Hier in deze ruimte zijn ook muzen aanwezig, alles wat hier gebeurt wordt er ingeweven, dat wordt in deze ruimte ingeweven, en dat blijft hangen. Dat is wat de hoogste vuurwezens doen. Dat zijn ook heel vrijzinnige wezens, maar zelfs al loop je in een bos en je geeft elkaar de hand, dan ben je met een culturele handeling bezig, en dat wordt ingeschreven door een muze, of een paar muzen. Dat zijn de hogere vuurwezens.

De hogere waterwezens, die komen in sprookjes ook wel vaak voor, de stroomalven bijvoorbeeld, de riviergoden, daar zijn wel sprookjes over. De Rijn heeft een mooi verhaal, Lorelei is ook een afdeling daarvan kun je zeggen, niet zelf een riviergod, maar wel daarmee verbonden. En je hebt de koning van de waterwezens, en die kennen we als Neptunus. Hij wordt vaak gehoord afgebeeld met een staf naast zich, en met allemaal faunen achter zich aan. Mijn ervaring is, met het landschapswerk, dat het een heel lief wezen is. Hij draagt alleen een kiem in zich van dat wat wij moeten ontwikkelen als we aartsengel willen worden. Namelijk dat waarmee we leren inspireren. Dat zit in ons levenslichaam, en in dat levenslichaam van die elven, vandaar dat wij allerlei mooie wezens daarin kunnen zien want je gaat projecteren met je eigen bewustzijn. Nog even een haakje en een oogje hierbij. Bij de waterwezens heb je stroomalven, en je hebt de koning van de waterwezens, Neptunus. Je hebt ook waternimfen; die door ons werk, omdat wij heel veel met stilstaand water bezig zijn, als kanalen, polders, en het kanaliseren van rivieren, dat zijn nimfen die eigenlijk geëmancipeerd raken maar die zijn van de mens vervreemd, en ze raken wat onverschillig. Het worden "nukken". Nukken zijn eigenlijk hogere waterwezens, die de mens langs zijn kant laat gaan, en ze zijn eigenlijk al bezig tot een soort stroomgoden te worden. Ik merk zelf, met landschapswerk, dat het heel goed is om die nukken te proberen weer tot leven te brengen, weer hun leven terug te geven, zodat ze weer geïnteresseerd raken in alles. Overstromingen zijn vooral het werk van de nukken. In Noorwegen moet je zelfs oppassen voor nukken, ze kunnen je zo het moeras in trekken, daar zit nog een bepaalde angst omheen. Het kan een betoverend wit paard zijn wat je zo de zee in trekt, of een paar ogen, zo neem ik ze ook vaak waar. Van die nieuwsgierig geworden ogen die in het water zitten. Het is een waterwezen wat van de tweede naar de derde groep aan het ontwikkelen is, en waar we dus zelf ook wat mee kunnen doen hè.

Van de aardwezens, daartoe behoren o.a. de boomfaunen tot de middelste groep. Er zijn nog wat tussenfasen naar de hoogste groepen, en die zijn ook bekend uit sprookjes, en dat zijn de reuzen. Dat zijn echte reuzen in een berg of in een bos. In Het Zwarte Woud ben ik ze pas tegengekomen, en in Noorwegen. Heel liefdevolle wezens, alleen soms willen ze niet dat je te dicht bij ze komt. Zij beheren grote stukken natuur. Ze worden gestuurd door de aardegod Pan. Pan betekent allover, Pan is een heel groot oud engelwezen, die alles wat boven en op de aarde is, het mineralenrijk, het plantenrijk, maar eigenlijk ook onze gebouwen en zo beheert. Daar stuurt hij zijn eigen elementwezens op af om dingen te beheren. Nou heeft Pan, omdat hijzelf zo helemaal om de aarde heen moet zijn, stukken van hemzelf uit zichzelf gezet. Hogere engelenwezens kunnen stukken uit zichzelf zetten. Op dezelfde plekken kun je verschillende soorten Pan tegenkomen, soms als jongeling, als heel oud, als een beetje gebroken, soms juist heel erg levenslustig, maar het is altijd een afsplitsing van Pan. Soms kan hij zich als een kabouterdje, als een natuurwezen laten zien, maar je voelt altijd van hé,

daar zit een grote kracht achter. Je hebt drie lagen van bewustzijn eigenlijk in die verschillende elementwezens, en kom je tot een groep van twaalf.

Ik wil even noemen, dat is wel belangrijk, we hebben een bepaalde opdracht als mens ook hè, we zitten in een geworden wereld. Al die elementwezens zijn eigenlijk de gedachten van engelen, die er voor zorgen dat het werk gedaan wordt wat zij hebben uitgedacht. Zo is onze kosmos heel wijs in elkaar gezet, je ziet het, het ene dier eet een plant, het andere dier eet dat dier weer op, en uiteindelijk eten wij de dieren op enzovoort. Het werkt wel, het is wijs, maar het is niet liefdevol altijd, en dat is nou net onze opgave. En gaan wij uit offerkracht of liefdeskracht iets doen, dan ben je iets nieuws aan het maken. Je bent dan een nieuw element aan het maken, en dat heet; “het vijfde element”. De Quintessens. Dat is eigenlijk bewuste warmte, de liefdessubstantie. Wij zijn bezig onze kosmos van de wijsheid om te zetten in de kosmos van de liefde. Dat is onze opgave eigenlijk. Doe je iets met liefde dan gaat het open, doe je iets niet met liefde, maar met onverschilligheid, dan is het vaak worstelen.

Vraag uit de zaal: Wat gebeurt er met de boomgeest als de boom omgekapt wordt?

Antwoord: Het vervelende is, als de stronk blijft staan en de wortels blijven zitten, dan zit er nog leven in, en dan kan hij er niet uit. Dat is ontzettend veel lijden. Wat je er mee kunt doen is, dat je met een steen of met je aandacht, maar het beste is met een steen naar de boom toegaat en zegt; okay, jij komt niet verder meer, ik wil je brengen naar een andere boom, en dan kun je daar in gaan wonen. Dan kun je voelen, als je je echt concentreert op die steen, dat die steen zwaarder wordt. Dan kun je met die steen naar een jonge loot van dezelfde boomsoort gaan, als ze jonger dan 17 jaar zijn, daar zit nog geen boomfaun in, die moet nog komen. Daar kan die faun dan voor kiezen, en dat kun je ook voelen, omdat de steen lichter wordt. Doe je dat niet, dan blijft het lijden. Ik heb dat meegemaakt met de kleuterklas van mijn kinderen, daar waren twee bomen omgehaald vanwege de speelplaats, de kinderen kregen echt chaos in hun spel. Ik ben naar de leiding gegaan; mensen dat kan toch niet, we moeten d'r wat aan doen. We hebben de boomwezens verplaatst en toen werd het weer een stuk rustiger op het plein. Kinderen zijn hier heel erg ontvankelijk voor.

Vraag uit de zaal: Als je nu geen jonge loot hebt van dezelfde boomsoort, kun je dan de boomgeest met je gedachten naar het licht helpen? Er zijn toch ook sferen waar de planten en de bomen als ze niet meer leven ook terecht komen?

Antwoord: Ja, maar er is één pragmatisch ding, zij kunnen niet weg als de stam er nog staat. Dat is het eerste wat je moet doen, daarna kun je ze naar het licht toe helpen. Maar ze kunnen ook een nieuwe opdracht krijgen. Zo had ik een paar weken geleden iets bij m'n broer, die woont in België, en bij hem in de tuin stond een wilg, en die wilg wist dat hij om moest gaan, want als hij nog een paar jaar door zou groeien dan zou dat problemen geven, met burens enzovoort. Ik ben er naar toe gegaan en heb gevraagd; wat moeten we met je doen, en hij zei, maak maar beelden van me. Mijn schoonzus heeft een stuk stam, en ik ook. Zij gaat er in België, en ik in Nederland een beeld van maken, en daar is hij tevreden mee. Misschien kent u het werk van Verena Staël von Holstein, “Gesprekken met Müller”. Gesprekken met elementwezens die in een molen wonen. En Müller zelf, de huisgeest van die molen, was in de dertiende eeuw een grote eikenboom, ergens in het zuiden van Duitsland. Die boom werd omgehakt en hij is bij de stam gebleven, en van die stam zijn twee of drie grote stutbalken in de molen verwerkt. Hij heeft ook gezegd, als die balken te oud worden, dan kan ik niet meer aangrijpen. Dus zo kan het ook.

Vraag uit de zaal: Als je rondom een dorp of stad een landschap hebt, en dat wordt dan gecultiveerd, wegen en riolering worden aangelegd, huizen worden gebouwd, bij die huizen komen weer tuinen, wat gebeurt er allemaal in zo'n proces?

Antwoord: De deva, van die grotere gedeeltes, vaak zijn het er twee of drie, die moet ruimte maken, en vraagt hulp ook daarbij. De huizen worden neergezet, en vaak trekken de element-wezens zich dan ook even terug, vooral bij bouwputten is het heel vervelend. Dan worden ze door nimfen, welke een soort moeder voor de lagere elementwezens zijn, en ook door de landschapsengel tot rust gebracht. Dan wordt zo'n wijk ingericht, en komen er mensen, de één gaat liefdevol met zijn tuin om, de ander wat minder, vooral diegene die heel liefdevol met hun tuin omgaan daar voor vraagt die grotere deva of ze hulp kan krijgen.

En zo zie je dus vaak in kleine tuintjes al deva's aan het werk, want ze zijn heel intensief met hun plantengroei bezig. Het ene tuintje wel, het andere tuintje niet. Daar kom je ook iets tegen waar wij als mens ook verantwoordelijkheid hebben. Ik word er vaak bij geroepen als er iets niet goed gaat. Soms wordt er een gewapend betonnen muur dwars op een landschaplijn neergezet, van het ene landschapspunt naar het andere toe, daar kunnen ze niet doorheen. Dan moet je punten gaan verleggen, of vragen aan de landschapsengelen en de elementwezens; wat kunnen we voor je doen, en met een groep mensen ga ik daar aan werken, en dan gaan we kijken of we die punten kunnen gaan verleggen. Doe je dat, en dat is echt een opgave die je jezelf kunt stellen, dan kun je daarna weer merken, oh dit huis is weer vrij, het stroomt weer vrijelijk. Dit gebeurt vaak als we nieuwe locaties tekenen op de tekentafel, het houdt geen rekening met de landschapsinrichting zoals die vanuit de levenswereld is. Ik ben een aantal keren betrokken geweest bij verschillende projecten, vrije scholen waren dat, in Amerika, Engeland, Duitsland, en waar ik zag waar het mis ging. Bijvoorbeeld, in Amerika was ik in een heel mooie biologisch dynamische tuin, daar was een boomgaard met olijfbomen, en in die boomgaard zou een heel mooi organisch gevormd kinderdagverblijf en kleuterklas komen. Er was daar iemand, die ook heel gevoelig was, en die kreeg ineens een tak op zijn hoofd gegooid. We begrepen het niet, het was echt zo; beng boven op zijn hoofd, we gingen kijken en toen was daar een fee-wezen en die zei; jullie zijn mijn landschap aan het verknallen hier, doe er wat aan. Toen heb ik de mensen daar in contact gebracht met dat fee-wezen, we hebben het bouwplan aangepast, waardoor er ook een paar van die olijfbomen op het schoolplein terecht kwamen, en toen was het goed. Eigenlijk een heel simpele oplossing, gewoon aanpassen aan dat wat er is.

Ik heb het idee, wat ik zelf min of meer ontdekt heb, is een hele wetenschap, het staat nog in zijn kinderschoenen maar er is heel veel al mogelijk. Misschien is het leuk om een beetje te vertellen hoe ik met landschapsgenezing aan de gang ben gegaan. Ik vertelde; ik was in Eefde, en daar werd ik ook gevraagd door een elementwezen, zo van doe es wat. Wat je doet met landschapsgenezing is; je kijkt waar zijn de blokkades, en vooral, waar zijn de landschapspunten, want daar kun je een vinger aan de pols houden. Het allerbelangrijkste is, vind ik, het transformatiepunt, net als onze vertering, als daar wat mis is dan loopt de boel niet, en stopt het daar op en zo. Waar moet je zijn? Nou, meestal komt er een vraag, ik ga nooit uit mezelf zitten proberen, d'r komt of van iemand een vraag, of van een elementwezen, of van één van mijn medewerkers die een vraag heeft gehoord. Bijvoorbeeld, kun je hier es komen kijken, want er is hier wat aan de hand. Soms zit een elementwezen vast, of energielijnen die niet goed zitten, en dan gaan we met z'n allen waarnemen, en kijken wat we er aan kunnen doen. Met elkaar maken we een plan, dat kan zijn een landschapspunt verleggen, het kan ook zijn dat als bijvoorbeeld een engel niet goed geïncarneerd is.....Ik heb een voorbeeld uit Zwitserland, daar was een congrescentrum waar ik gevraagd werd een cursus te geven om het landschap te genezen, en daar was ook een vuilstortplaats gepland. Het lag allemaal lekker te broeden daar. En die landschapsengel kon er niet in, die bleef er boven hangen, heel duidelijk.

We hebben haar met heel specifieke kleurenzang naar beneden gehaald. Ik speel ook op mijn lier altijd, en ik laat de mensen ook improviserend zingen wat er op een bepaald moment klinkt uit de kosmos. Dan ga je het benaderen. De tuinier van dat congrescentrum die helemaal niets van ons werk wist, die had daar een soort labyrint vrijgemaakt door alle begroeiing weg te halen, dat labyrint lag er al, en hij had er een muurtje omheen gemetseld. Toen zeiden we, die man is wakker voor wat de elementwereld doet. Dat kan een mogelijkheid zijn, dan haal je ze naar beneden, maar toen gebeurde nog dat ze door de warmte, door de broeikracht die in de grond zat, veel te veel vuurkracht had. Toen hebben we er waterwezens naar toegebracht. U kunt deze wezens misschien ook zelf voelen als u bij de zee, een meer of bij een grote rivier bent, daar staan langs het water \pm 8 stappen er vandaan waterwezens, Ondines, die geven elkaar de hand en dansen met elkaar het leven het land in. Dat is hun werk. Ga je op zo'n plek staan dan kun je contact krijgen met zo'n waterwezen, wat ik dan doe is; vragen wil je/jullie ons meehelpen. En vraag ik of ze mee willen gaan, en dan werken en dansen we het in, en dan kun je ook voelen dat de boel wateriger en levendiger wordt. En als je dan nog voelt dat het veel te bruisend wordt met al dat vuur d'r bij dan ga je hetzelfde doen met aardwezens, en die brengen het tot rust. Je kunt er bijvoorbeeld ook nog een heel rustige dans er bij doen, een tot rust brengende dans. Zo kun je een op hol geslagen transformatiepunt tot rust brengen. Meestal als dat klaar is, dan kun je als laatste nog proberen de Aardegod Pan vragen en zich verbinden met de deva, dan wordt het nog beter gegrond, daarna sluit ik het meestal af met een specifieke kleurenzang, die met de vier lichamen te maken heeft, rood heeft met geest te maken, het stralende vuur kun je zeggen. Het blauwige roze, dat heeft met de levenswereld te maken. Daar waar de ziel op zijn zuiverst is, dat is dat hele frisse groen van het voorjaar. En blauw. Dat zijn de vier kleuren van de vier lichamen, die zingen we na of door elkaar, en de elementwezens zijn daar heel dankbaar voor want die zeggen nu heb je een heel kristal neergezet waar wij ons houvast hebben. Het leuke is, je kunt er daarna ook nooit meer inkomen, dus niemand kan er aan gaan zitten knoeien. Het blijft jaren zo op orde staan.

Even een voorbeeld van hoe je daar mee kunt werken. Als een engel veel te snel doorschiet, en bij de uitstromingspunten uitschiet, dan kun je ook aardwezens gaan toepassen. Je bent eigenlijk met een heel nieuwe techniek bezig, een techniek die niet manipulatief is, maar die aanbied. I.p.v. daar iets zwaars neer te zetten, zet je beeldjes neer van aardwezens, en we maken uitnodigende gebaren naar de elementwereld, en naar de landschapengel toe. Doordat we dat doen, dat is erg leuk, breng je er wat van je offerkrachten in, en dat is nou net weer het vijfde element. Daar zijn ze ontzettend dol op, ze wachten er zelfs eigenlijk op, kijk de kosmos is geworden, zij doen gewoon hun werkje, komt er iets nieuws dan kunnen ze er wat meer bij doen, kunnen ze iets nieuws leren. Dat is het leuke van iets doen met offerkrachten.

Vraag uit de zaal: In hoeverre kunnen landschapwezens hun werk doen in de tuinen, die bestraat zijn, of vol liggen met grind en waar je geen plant ziet.

Antwoord: het leuke is, als je daar niks aan doet, en je gaat na twee jaar kijken dan staat er helemaal geen steen meer en is het helemaal doorgroeid. Dus eigenlijk willen ze heel graag. Maar je kunt het zien hè, als er maar een paar zaadjes in vallen, die schieten dan wortel, en dat gaat heel snel. Zo zie je wat een groeikracht er eigenlijk is hè. Langs autowegen moet heel veel gekapt worden, en dan moeten ze harder werken, dat vinden ze nog leuk ook. Niet dat ze het leuk vinden dat er gekapt wordt maar het werken vinden ze leuk. Dus je dekt het af met beton en zo, maar ja, het andere verhaal daarvan is, als de elementwezens ook hun werk niet meer kunnen doen..... Wat ook echt zo'n tijdsverschijnsel is; wij noemen jongeren die zich vervelen randgroepjongeren en die gaan zitten slopen. Dat doen ze niet zelf, dat zijn de

elementwezens die door hen heen werken, die niet weten wat ze moeten doen. Spreek je die jongens en meisjes aan van; waar zijn jullie mee bezig, dan worden ze wakker en zeggen ja, je hebt gelijk we gaan weg. Alsof het niet hun “zelf” is, zo duidelijk spreekt er iets door hun heen hè. Nou, dan kun je zien wat wij met steenwoestijnen doen. Die kinderen hebben ook een honger naar natuur en naar dat wat er leeft, maar dat kunnen ze niet kwijt. En op die manier werkt het dan destructief door hun heen.

De gevolgen van het werk wat we gedaan hebben, we zijn al een jaar of vijftien/twintig met een vaste groep hiermee bezig. Ik heb op een gegeven moment de vraag gekregen om landschapsgenezing te doen op geschonden plekken, dus niet alleen stukken natuur die geschonden zijn, maar plekken die zwaar geschonden zijn, en dat zijn slagvelden en concentratiekampen. Daar heb ik een speciaal werk voor ontwikkeld. Je kunt je voorstellen op die concentratiekampen daar hangen nog veel natuurwezens maar ook mensen die niet weg kunnen en die helemaal getraumatiseerd zijn. Ik heb daar een soort werk voor ontwikkeld en dat heet “Werk in de onderaardse sferen”. Je moet je voorstellen bij de schepping van de kosmos en de aarde is er telkens een engelgroep geweest, er zijn negen groepen van engelen, van engelen tot aan serafijnen, die hebben iets voor elkaar gekregen, en zijn daardoor verder gegroeid. Maar er zijn ook een aantal broeders van hun, die hadden daar geen zin en die zijn achter gebleven, die zijn tegen gaan werken. Die negen groepen van engelen, die hebben in de planeetsferen en de sterrensferen hun thuis gevonden, een aangrijpingspunt. Maar die gevallen broeders, die tegen-engelen, die hebben onder de aarde tot aan de aardkern toe hun thuis gevonden. En alles wat ons overkomt waarvan we denken van hee, dat zit niet lekker of ik voel daar weerstanden of iets wordt vertroebeld, dat komt uit die ondersferen. Ga je die sferen heel bewust uitwerken dan zie je bijvoorbeeld op een concentratiekamp wat voor wezen, een engel of aartsengel heeft hier de mensen vastgezet, gemanipuleerd, onder dwang gebracht of gefolterd en zo. Dat kun je naar boven halen. Je kunt die mensen laten zien wat voor wezen d’r achter zat waardoor zij gedood en getraumatiseerd zijn uiteindelijk. Daardoor kunnen we ze bevrijden want dan halen we hun eigen engel naar beneden. We hebben ervaren bij dat ondersferenwerk dat we heel veel mensen kunnen bevrijden. Echt tienduizenden, dat is echt ongelooflijk. In Auswitsch bijvoorbeeld, waren we een maand of twee geleden, en tienduizenden mensen, ja we kunnen vrij, we kunnen weer door. Heel dankbaar werk. Ik doe dat met mensen die stevig in hun schoenen staan, want je krijgt te maken met engelwezens die je graag weg willen hebben. De weg er naar toe is moeilijk, er komt altijd wel iets tussen want die tegenwerkende engelen vinden het niet leuk, maar je verlicht zo’n plek, je licht het op. Twee maanden geleden hebben we gewerkt bij de D-day stranden in Normandië. Nota bene een Amerikaanse kernproef die met zwarte magie hun eigen mensen vastzet, dat is echt heel naar.

Vraag uit de zaal: In de gevangenis, zoals de Blokhuispoort in Leeuwarden, daar voel je ook die energie van al die mensen die daar geleden hebben, heeft dat ook iets met gevallen engelen te maken.

Antwoord: Ja, heel duidelijk. We hebben dit gemerkt bij kamp Vught en dat zit vlak naast een nog bestaande gevangenis. Dat was heel duidelijk, er was iets uit het verleden maar er was nu ook nog steeds iets. TBS klinieken zijn ook vreselijke plekken.

Pauze.

Er zijn drie mensen die een vraag hebben opgeschreven.

Vraag: soms als ik naar een boom loop, lijkt het alsof er stekels aan zitten en ik de boom niet kan omarmen. Komt dit door de boomgeest die geen contact wil.

Antwoord: Ja, 't is net als een mens die je tegenkomt. De een mag je meer dan de ander; sommige mensen zetten ook hun stekels uit. Er is een verhaal dat God de Vader begonnen is mensen te scheppen als bomen. Op een gegeven moment heeft hij dat plan laten varen, want hij dacht: die mensen kunnen niet lopen, want als bomen staan ze vast. Ik moet andere soorten mensen maken en dat zijn wij. Maar die bomen zijn een soort probeersel, kan je zeggen. Vandaar ook dat je je heel verwant met een boom kan voelen. En dat je je bij sommige bomen, net als bij sommige mensen, niet lekker voelt. Er zit wat tussen: ik mag hem niet of hij mag mij niet. Het is best de moeite waard om te gaan vragen wát het is. Dan kom je er achter dat er iets bij jezelf, of bij die boom niet lekker zit. Dat kun je met een mens ook doen. Je kunt er met een boog omheen lopen, maar je kunt ook eens gaan vragen: heb ik je wat misdaan.

Het is dus net of je een mens tegenkomt.

Iets anders wat ik merkte: ik was in Amerika aan de westkust en ik vroeg aan zo'n hele grote sequoia, die nota bene zwart verbrand was, omdat hij een paar bosbranden had doorstaan: wat moet ik hier doen. Toen zei hij als zo'n New Orleans neger: just sing man. Hij sprak op de manier van zo'n swingende neger met zo'n volle stem.

Elk mens is geschapen op een bepaalde scheppingslijn en de bomen zijn ook zo geschapen, oftewel: wij hebben allemaal ergens een boom staan, die een deel van ons wezen draagt. Deze boom had een New Orleans-neger als parallel-ziel of geest in zich.

In Duitsland zag ik een boom, die heette Bei der Linde. Ik had net iemand daar in opleiding gehad die ook zo heette en die leken heel erg op elkaar. Ik heb ze ook met elkaar in verbinding gebracht. Er was een soort parallel, iets wat mens en boom met elkaar kunnen delen, wat heel dichtbij komt, alsof ze dezelfde persoonlijkheid hebben.

Vraag: de verwarmde zee die heel Australië nu laat onderstromen. Heeft dat een bedoeling.

Antwoord: Er is iets nieuws aan het geboren worden. 2012 wordt vaak genoemd als ompoling. De indianen kenden dit al, de Maya kalender eindigt en er komt iets nieuws. Ik heb het idee, dat er een nieuw bewustzijn is, wat in mensen en in onze cultuur wakker moet worden. We kunnen langzamerhand overgaan naar een iets ruimer bewustzijn. Het materialistisch tijdperk is over, we kunnen iets anders doen.

Wordt er iets geboren, en dat kent u wel van kinderen of van u zelf, dan heeft dat met warmte te maken. Op dit moment geeft de zon heel veel warmte, dus het is warmer op aarde. Ik geloof niks van dat kooldioxideverhaal, want biologisch gezien koelt dat af en verwarmt dat niet, dat houdt het zelfs tegen. Er komt uit de kosmos warmte en dat betekent dat de zee aan het opwarmen is. Dat betekent dus ook dat het weer intenser wordt en dat zal wel een tijdje zo aanhouden. En de elementwereld, die moet het gewoon uitvoeren, die moet het werk doen.

Misschien ook leuk om te noemen is hoe orkanen en stormen ontstaan. Een Amerikaanse theosofische onderzoekster, Dora van Gelder, heeft een boek geschreven: The Elf (zo heten de elementwezens of engelen allemaal in het Engels). Daarin beschrijft zij, dat als er een grote orkaan komt zoals bv. Katrina, dan is dat van te voren in de geestelijke wereld helemaal voorbereid. Er wordt één speciaal engelwezen aangewezen, die die storm gaat maken en die het spoor gaat maken waar die heengaat (het lijkt heel chaotisch, maar het is van te voren uitgedacht) en die gaat zorgen dat er niet meer kapot gaat dan nodig is. Die engel stuurt zijn helpers vooruit naar die plekken waar de storm over zee en aan land komt, om de elementwezens te waarschuwen dat die storm eraan komt. Dat ze zichzelf schrap moeten

zetten, beschutting moeten zoeken enzovoort. De bedoeling van zo'n storm is: opnieuw harmonie scheppen. Er is disharmonie in de atmosfeer en door de storm wordt het weer gereinigd. Meteorologisch kan je dat bevestigen. Zelf kun je dat na een onweersbui ook voelen. De ozon die in de lucht gekomen is, geeft nieuwe frisse levenskrachten. Ik denk dat dat in Australië onderdeel is van een veel groter gebeuren dan alleen maar een paar elementwezens. Er zit kosmische beweging in. De laatste tien jaar komt er meer warmte van de zon. Het ritme met de zonnevlekken is flink uit balans, er komt nu een maximum van zonnevlekken, dat betekent heel veel uitstoot en dus ook veel warmte en turbulentie, dus we gaan nog wel wat tegemoet. Regenbuien worden zwaarder en overstromingen kunnen zelfs van binnenuit komen. Je ziet het af en toe bij de Maas en de Rijn ook, als de sneeuw smelt, dan is er weer een dijkwacht ingesteld en zo, dus het is echt iets wat globaal is. Als we wakker genoeg zijn, hoeft het helemaal niet met van die hele grote catastrofes te gaan. Veel mensen zijn bang dat dat gaat gebeuren, maar het heeft met een transformatie van het bewustzijn te maken.

Ik heb een cd gemaakt met horoscoopmuziek van het transformatiemoment van 21 december 2012, om je er op af te stemmen. Het is met een lier en andere instrumenten ingespeeld. Als we nu eens wakker worden in plaats van er angst voor te hebben.

Vraag: ik heb de laatste tijd veel gelezen over dat er in het Yellowstone Park, maar ook in Noord Afrika, in Ethiopië, heel veel gaande is en dat er veel gebeurd met magma. Er ontstaan scheuren en verschil in hoogten en er worden stukken omhooggestuwd. Kan je daar iets over zeggen.

Antwoord: wat Amerikaanse indianen voorspellen en dat wordt nu ook gemeten is dat het aard-magnetisch veld aan het veranderen is, de ompoling. Dat betekent dat de aarde in z'n voegen kraakt.

Er zit nog iets anders bij: Amerikanen, maar ook andere wereldmachten, hebben een nieuw speeltje: ze kunnen aardbevingen opwekken en ze kunnen het weer beïnvloeden. Dus een aantal stormen zijn niet echt. Dat speeltje heet Haarp. Dat is een van de redenen waarom ze die kernwapens kwijt willen. Die zijn veel te duur en te vies. Hier kun je gewoon je gang gaan.

Er is een netwerk van die elektromagnetische zendstations over heel de aarde. Amerika heeft ze, Rusland, de Nato, Noorwegen, Peru, China heeft er een, noem maar op, over heel de aarde staan ze. Het typische is dat de laatste twee weken er een hele intense elektromagnetische straling op gang is gebracht door al die stations, niet alleen de Amerikaanse. Wij horen het hier niet zo erg, maar er zijn overal alarmen. Rond de Stille Oceaan zijn allemaal aardbevingen. Dat veroorzaken ze op dit moment. Die aardbevingen kunnen ze alleen maar veroorzaken als twee geologische lagen op elkaar in disbalans liggen. Als een zware op een lichte laag ligt en je gaat trillingen aanbrengen, krijg je een aardchok.

Nu doen ze het niet met offensieve bedoelingen, maar juist om erger te voorkomen, zodat er nu een deel vrij komt met zware trillingen, dat kun je dan een tijd niet meer toepassen en daarna verwachten ze waarschijnlijk iets anders.

Er wordt gezegd dat de zee zes meter zou kunnen stijgen als al het ijs smelt, dan wordt het water ook warmer en zet het ook uit. Nou, of dat zal niet gebeuren, ik weet het niet.

Er is wereldwijd de laatste twee weken aan de gang om met die elektromagnetische trilling al vóórwerk te laten doen. Ik heb het vermoeden dat dat is omdat ze zien dat de polen aan het veranderen zijn. Daar komt heel veel ellende van, denk ik.

Mijn vermoeden is dus dat dit achter de schermen gebeurt om een klein beetje safe te stellen.

Vraag: het schip wat nu vast ligt bij de Lorelei, is dit ook de bedoeling van de engelenwezens.

Antwoord: zou kunnen. Ik heb een Oostenrijkse collega, ook een aardgenezer, die op een gegeven moment het wezen van Lorelei heeft gezien en dat bleek geen engel- of natuurwezen te zijn. Het bleek gewoon een mens te zijn die ooit op die rots geofferd is en dat ontzettend onterecht vond. Dus die bleef maar schreeuwen naar die schepen: alsjeblieft, help me met wat mij aangedaan is. Doordat hij dat inzag, kon hij haar bevrijden. En zij is sindsdien ook niet meer bij die rots daar. Ze helpt hem. Ze heeft ons ook eens een keer geholpen. Wij zochten een bepaalde steen, die de Hopi-indianen nodig hebben, en die hebben we ook gevonden. Dat heeft dus niets te maken met een engel- of een natuurwezen, het is gewoon een van ons, een mens. Verder zou ik niet weten wat er met dat schip is, ik kijk op dit moment geen tv.

Vraag: u sprak over die overstromingen van rivieren, maar veel mensen beseffen toch wel dat veel rivieren recht getrokken zijn en dat de meanders die er vroeger in zaten en het water langzamer liet stromen verdwenen zijn. Volgens mij zijn er daarom zoveel overstromingen van rivieren.

Antwoord: Ja, exact, daardoor worden die Nymfen, Nukken, en die worden onverschillig. In Nederland hebben we ook nog de stommititeit dat we, om goedkope bouwgrond te hebben, we de uiterwaarden volzetten met woonwijken. Die moet je het eerst evacueren als het mis zou gaan.

Opmerking: je ziet het in Bangladesh aan die hutjes die op palen vlak aan het water staan. Als daar iets ernstig gebeurt, klappen die huisjes in elkaar.

Antwoord: door het werk van Victor Schauburger, die naar levenskracht in water onderzoek gedaan heeft, is in Oostenrijk begonnen met de invoering van riviermeesters, zoals wij de dijkmeesters hebben. Die zijn bezig om in de stukken waar de rivier dood is, bepaalde wervelvormen er in te zetten, of om de meanders weer terug te brengen. Dat laatste is in Nederland ook aan het gebeuren, bv. in Berkel, waar stukken weiland onteigend worden, de stuwen gestopt om ze weer in de oude loopbaan te brengen.

Wij komen uit een materialistisch tijdperk, maar langzaam beginnen steeds meer mensen wakker te worden, want er is een wereld om ons heen. De engelen wereld weet dit ook. Ik heb lang dom kunnen doen, alsof er niets aan de hand is, maar sinds de zestiger jaren van de afgelopen eeuw, hebben de engelen, die de elementwezens tot dan toe leidden, zich daarvan teruggetrokken. Nu is het tijd aan de mens. Dus nu moeten de mensen leiden, die elementwezens staan te wachten.

Opmerking: de kerk heeft de engelen ook heel lang verbannen

Antwoord: de katholieke en later ook de protestantse kerk hebben ons de geesten ontzegd. We hebben een onsterfelijke ziel maar er is een hele grote nare factor ingeslopen, kan je zeggen, in onze ontwikkelingsweg. We hebben een flinke inhaalslag te maken. Onszelf dus ook het geestelijke ontzeggen, da's jammer. Dat heeft een stuk materialisme gebracht.

Vraag: als je om je heen kijkt zie je heel veel plaatjes of beeldjes ed. rondom elfjes. Heel veel elfjes. Wat is volgens jou daar de bedoeling van, want dat is in onze uiterlijke wereld waar je bv. al die prachtige tekeningen van bloemen

met elfjes ziet. Wat drukt het uit. Is het, door die uiterlijke uitdrukking, dat wij ons daardoor bewuster worden van juist die wereld om ons heen die in de natuur werkzaam is.

Antwoord: Ik denk het wel ja, het ligt er natuurlijk aan hoe je het zelf oppikt, maar alleen al de aandacht daarvoor zegt al iets. Onze cultuur is overspoeld geraakt met allemaal ufo's, marswezens en noem maar op. Vraag maar aan een kind en die heeft het over ET. Maar hij heeft het wel over andere wezens en eerst dacht ik: wat vreselijk voor de elementwezens, maar als je het boek van Gesprekken met Müller over de interviews met elementwezens leest, dan zijn ze er eigenlijk blij mee. Ze zeggen: hèhè, de mens denkt eindelijk niet meer dat hij alleen is. Dus is er ook plaats voor ons.

Vraag: beïnvloeden die elektromagnetische golven ook niet het weer. Depressies die andere wegen gaan volgen door die trillingen, die wervelingen maken, waardoor die luchtstromen ook veranderen.

Antwoord: Haarp is heel gericht op de kern waarin een depressie zou kunnen ontstaan en die kunnen ze sturen. De algemene elektromagnetische smog, die we hebben van radar, van mobieltjes, van radio en tv enz., is ongericht. Het doet wel wat, het verhardt een beetje. Wat het ook doet en dat zie je in de buurt van radarstations, is dat de bomen uit elkaar vallen, die desintegreren. Die krijgen zoveel straling van die straling en van die golflengte van mobieltjes ook, die zit net op de trillingsfrequentie van waterstof. Wij zijn allen opgebouwd uit waterstof, waterstof is de drager van de warmte van het ik. Doordat die dus gebombardeerd wordt met die trilling, valt hij uit elkaar. Dat geldt ook voor bomen in de buurt van een radar, maar ook bij een zendmast voor mobieltjes. Je kunt zien dat dat gericht is, andere grootmachten kunnen het ook gericht doen. De algemene wet in de magnetische straling is verhardend, ons afsluitend van de kosmos. Dat is voor mij ook een reden om die kosmische muziek te ontwikkelen, om weer lekker het leven terug te brengen.

Opmerking: Van mobieltjes is ook met foto's aangetoond, dat het gebied rond het oor gloeiend heet wordt en dat dat bij veel gebruik schade aanricht.

Antwoord: ja, klopt. Ik ben met een vriend bezig om turfstoffen te ontwikkelen die de straling tegenhoudt. Het voelt een stuk beter als ik met mijn mobieltje bel en het hoesje ertussen heb.

Vraag: ik heb een vraag over bomen. Kunnen bomen ons informatie geven die niks met de natuur te maken heeft.

Antwoord: ja, heel duidelijk. Rudolph Steiner is u waarschijnlijk wel bekend, als ingewijde aan het begin van de twintigste eeuw. Er was iemand die zei: ik wil net zo waarnemen van het karma van andere mensen als u doet. Toen zei hij: goh, kun je ook met bomen praten.

Ik heb zelf gemerkt, vooral bij oude bomen die heel veel werk hebben verzet, dat als ik vraag of hij nog wat nodig heeft, hij nee zegt. Dan moet je even stil worden en dan geeft hij mij wat terug voor bv. mijn onderzoek, waardoor ik weer verder kan komen. Of hij geeft aan waar knooppunten zitten. Dat komt duidelijk van bomen vandaan.

Ooit gaf ik in de buurt van de Maas in Zuid Limburg les in netwegenwerk aan een echtpaar en hun dochter met haar vriendin, die ook de elementwezens wel eens wilden zien. Op dat moment was ik net bezig met bomen en ik zei: ga maar eens naar een boom en vraag maar eens of hij echt is. Die boom, die zei niks, maar die drukte de grond op, dus ze komen naar me toe lopen: hij is ècht. Ik zei: je hebt gevraagd of hij even wilde laten zien of ie er was, nou hij was er.

Vraag: het schijnt dat als je kracht van een boom wenst, je dat aan hem vraagt en dat je daar dan antwoord op krijgt als je er vatbaar voor bent. Niet iedere boom is ook goed voor bepaalde mensen. Ik heb eens gelezen dat berken in je tuin goed zijn voor mensen die psychische problemen hebben. Klopt dat.

Antwoord: ja, berken zijn Venusbomen, die werken met het astraal lichaam, met de ziel. Je moet echt inderdaad goed kijken wat goed voor je is. Je kunt er ook medicijnen uit ontwikkelen.

Vraag: bent u op de hoogte dat er in de jaren negentig een stuk dennen- of sparrenbos in het oosten was, die geen mensen om zich heen wilde hebben. Die werden daar werkelijk weggekeken, bij wijze van spreken. Ik weet niet of dat bos nog bestaat.

Antwoord: Ik weet niet om welk bos dat gaat. Ik heb dit wel eens meegemaakt in Denemarken. Ik was op weg naar Noorwegen, ik sliep onderweg in een auto aan de rand van een bos. Het was een beetje modderig, met van die tractorsporen en ik dacht; hier moet ik gaan staan. Toen kwamen er allemaal wezens, boomwezens zoals ik nu weet, zo van: wegwezen, wegwezen. Ik voelde me helemaal niet lekker en kon ook niet in slaap komen. Toen ben ik een kilometer verderop op het dorpsplein gaan staan. De volgende ochtend ging ik terug en zag wat daar gebeurd was. Ze hadden met een grote dragline een heel stuk van dat bos weggegraven. Je zag allemaal wortels die eruit staken en zo, dus die bomen waren ontzettend boos en terecht. Ik heb gelijk mijn excuses aangeboden en toen werd het wat rustiger. Zoiets kan ik me ook voorstellen bij een ander stuk bos.

Het gaat ook om wat mensen elkaar aandoen, niet alleen wat mensen bomen aandoen. Stukken die getraumatiseerd zijn, oude slagvelden en daar zit Europa vol mee, daar voel je ook verdriet, en dat de elementwereld niet verder kan. We hebben landschapswerk gedaan op Verdun, het slagveld waar miljoenen doden zijn geweest. Het is heel typisch dat de eiken daar niet groter dan tien, twaalf meter zijn, terwijl dat veertig, vijftig meter kan zijn. Allemaal dwergeiken die niet verder kunnen komen. Hoe komt dat nou. Dat hele landschap is een maanlandschap, allemaal kraters. Die kraters zijn gemaakt door granaten, die granaten waren gemaakt met nitroglycerine, dus stikstof. Stikstof is gebonden aan zielensubstantie. Laat je ze dus knallen, dan knal je een stuk van het zielenlichaam moeder aarde kapot, waardoor de vormkrachten weg zijn. Vandaar dat die bomen niet hoger kwamen.

Met Nieuwjaar doen we dat ook met vuurwerk, dat is ook allemaal gebande stikstof met buskruit, maar dat gaat dan ook wel weer weg. Ik zie dan ook gaten komen in de ziel van de aarde. Je ziet het aan de bomen en ook aan de dieren: die zijn er ontzettend bang voor. Die zien die gaten ook verschijnen.

Opmerking: of als ze buiten lopen en ze hun huis niet meer kunnen vinden, zowel honden als katten.

Antwoord: dan raken ze hun oriëntatie kwijt en dat doen ze aan het astraal lichaam van de aarde. Er is ook het verhaal van de bijen, die loslaten, niet de bijen zelf, maar het bijenwezen. Kijk je naar een zwerm, dan is het zevenendertig graden, net als wij. Je kunt met een bijenwezen net zo communiceren als dat je dat met een mens doet. Maar omdat we dat niet gedaan hebben, en vooral de imkers niet, die tientallen tot duizenden volken hebben, die raken hun bijen kwijt, want dat bijenwezen trekt zich terug.

Vraag: heeft dat niet te maken met dat er niet genoeg bloemsoorten zijn.

Antwoord: nee, het is juist hun werk om zoveel bloemen te bevruchten dat er heel veel bloemensoorten zijn. Dus is het eigenlijk omgekeerd. Er zijn meerdere oorzaken, er word ook van mobieltjes gezegd dat die een golfenlge hebben die niet past met die van hun, dat kan heel goed mogelijk zijn. Je ziet wel mensen die liefdevol met de bijen omgaan, die er echt die verbinding mee hebben.

Vraag: kunnen dieren ook natuurwezens zien of doen natuurwezens iets met dieren.

Antwoord: ja, dat ligt aan het dier maar honden en katten heel duidelijk. Je ziet bv. soms honden die bang zijn voor mensen die iets bij zich dragen, wat ze niet lekker vinden, dan gaan ze blaffen.

Daar moet ik ook nog iets anders bij zeggen: als wij dingen opnemen van de natuur, maar ook van de cultuur. Ik heb al gezegd dat alles wat er is, dat zijn elementwezens die het bij elkaar houden. Wij nemen het op met onze zintuigen. Dat betekent dat we onszelf ook opvullen met elementwezens. Als jij een verhaal vertelt en ik vertel het terug, dan krijg je een ander verhaal terug, want het is door mijn ziel gegaan. Maar het is wel dezelfde groep elementwezens, maar ik doe er wat mee. Da 's heel belangrijk eigenlijk.

Doe je er niks mee.....Ik heb een een tijdje in Bergen gewoond, daar is veel natuur, de duinen zijn daar. Er waren daar ook mensen die eigenlijk alleen maar in de natuur ingegraven zaten, en het bijna zielloos op hebben genomen. En die kregen wildgroei van hagen overal, enzovoort. Die zagen er bijna dom uit. Dat is niet verkeerd, maar het is mij zo duidelijk: je moet er wat mee doen. Daar groei je zelf door. Dan kom je op een belangrijk beeld ook uit: de Jacobs ladder: je moet je voorstellen, uit al die planeetsferen, de engelen, die hebben gedachtenwezens naar de aarde gestuurd, om ons het goede pad te bereiden. Nemen wij ze op, en doen we er wat mee, dan hebben we de gedachte getransformeerd, hebben we er wat mee gedaan. Komen we na de dood door een sfeer, een trede, dan wil je gauw door, kom gauw terug, dan kunnen we verder werken. Dan krijg je de Jacobs ladder. Als je er niks mee doet, zitten er wolken voor je hoofd van onverloste natuurwezens, die het mensen moeilijk kunnen maken. Die je eigenlijk ook voor het religieuze boos kunnen maken: er lopen zat mensen rond, en je vertelt ze iets over kerst, dan krijg je een snauw naar je hoofd, en dat vind ik dan jammer. Want het gaat met kerst niet om het eten, maar er zit iets achter. Als je dat niet pakt, dan zit er iets voor en dat zijn vaak onverloste elementwezens.

Ik wil niet zeggen dat alles elementwezens zijn, maar als je er naar gaat kijken merk je dat er heel veel linken zijn, waarmee je iets kan doen, waarmee je ook iets kan verlossen.

Ik werk op dit moment in België op een terrein, daar is een bejaardenhuis, waar we bezig zijn een kinderdagverblijf, een therapeuticum en een opleidingscentrum op te zetten. Er zit iemand in het bejaardenhuis, die die andere die dat andere op wil zetten, dwars wil zitten. Dat doet hij ook met zwarte magie, heel vervelend. Hij zit mensen op te stoken, maar ook nare dingen te doen. En wat merken we. Hij pakt een paar elementwezens en stuurt ze op ons af.

Zo werkt dat dan ook weer in de elementenwereld kan je zeggen. Dat is heel typisch maar dat is gewoon de werking van alles wat er is om je heen. Het is niet het einde, want je hebt ook een ziel, een geest, gelukkig. Maar het heeft in ieder geval wel consequenties.

Vraag: kun je nog wat meer zeggen over het vijfde element

Antwoord: er zijn een aantal mensen die hebben waargenomen, dat rond het jaar 1942, in de Hitler tijd en het fascisme in Italië, Christus opnieuw gekruisigd is in de etherwereld, in de

levenswereld, door ons materialisme. Hij heeft daar dieper kunnen gaan, hij heeft ook de dood naar zich toe getrokken, hij heeft de boel hoger kunnen transformeren. Voor die tijd was het zo dat ons levenslichaam van het hoofd loskwam. Sinds die tijd is het zo, dat het ook van het middengebied, van het hartgebied, waar je gevoel zit, en van je onderlichaam aan het loskomen is, maar dat gebeurt nog. Het gaat nu vooral om het hartgebied. Daarmee zijn ook een aantal nieuwe elementwezens, warmtewezens, in de kosmos gestroomd, die met het hart, met de warmte te maken hebben. Dat zijn vrije warmtewezens. Gaan we offerkrachten doen, gaan wij uit liefde dingen doen, dan kunnen die transformeren samen met het werk van die andere elementwezens in het vijfde element. Daar zitten ze op te wachten.

Vraag: mijn planten doen het wel goed, maar als er een in de buurt van de computer staat, gaat hij dood..

Antwoord: Toch, vergeet niet, dat de computer in wezen een elementwezen is. Wij hebben hem uitgedacht, wij hebben veel ideeën uit de natuur gepakt, die de elementwezens daar in hebben gestopt. Dat betekent dat hij dus ook een stuk cultuurgoed geworden is. Je kan zeggen, hij is koud en dood, hij zuigt je leeg: is waar. De andere kant van het computerwezen en van internet en ik zeg absoluut niet halleluja, maar doordat er een internet is, weten we wat er in de verschillende delen van de wereld ècht gebeurt, niet wat het nieuws verteld, maar wat er ècht gebeurd..

Elementwezens zeggen zelf, dat als je achter de computer zit en vooral als je op internet gaat, je je tijd kwijt bent. Het zijn tijd-snoepers. Er komt een nieuwe, virtuele wereld. Maar we maken hem wel, het is dus dubbel.

Het is hetzelfde als met die popmuziek. Onze planten groeien er niet lekker op, maar het is wel onze cultuur en wij moeten ook iets daaruit maken. De bedoeling is uiteindelijk van al die technieken, die wij maken, hoe lelijk ook, dat wij scheppende wezens zijn. Wij maken dit ook. Een elementwezen zegt: als je techniek maakt, doe het dan mooi. Want zij weten, wat wij ook kunnen weten, dat wij bezig zijn uit onszelf mensen te maken. Het gaat nu nog heel erg hard met al die robots en dat soort dingen, maar dat zijn oefeningen om nieuwe mensen te maken. Uiteindelijk is het de bedoeling dat wij tot een engel uitgroeien, uit ons komt dus weer een nieuwe mensheid voort.

Vraag: even het belang van de bomen. Het schijnt dat bomen nu sneller groeien. Heeft dat met de balans of zo te maken.

Antwoord: als het warmer wordt door de zon, gaan de bomen natuurlijk harder groeien. Dat heeft met een grote kosmische balans te maken.

Opmerking: de tweede ziel van een boom. Mijn jongste dochter was nog maar een jaar of zes en toen hebben wij een berk omgehaald. Zij was de hele middag helemaal overstuur, puur om die boom. Ik wist toen niet wat ik nu weet, maar het lijkt nu wel alsof ze wist van dit alles.

Antwoord: Ze is er in ieder geval mee verwant geweest. Het kan heel goed.

Vraag: als ex-imker gaan bijen mij zeer aan het hart en nu hoor ik dingen over ze wat ik nog nooit gehoord had, waar kan ik daar over lezen.

Opmerking: ik pakte toevallig een foldertje over de onzichtbare risico's van het draadloze tijdperk en een van de items gaat over het verdwijnen van de bijen.

Antwoord: ik zelf probeer contact te krijgen met de bijenvolken, bij groepen waar ik bij gevraagd word. Ik heb een buurman gehad die een paar bijenkorven bij zijn tuinhuisje had, wat door vandalistische jongeren in de fik was gestoken. En de bijenvolken waren verdwaald. Hij vroeg mij: heb ik iets verkeerd gedaan. Ik probeerde in een dialoog te komen en het was heel duidelijk dat die bijen ook een beetje verward waren, maar dat het niets met hem te maken had. Ik heb voorgesteld om een nieuwe korf te maken en zich aan te melden bij de brandweer of de politie om te vragen of er een zwerm komt.

Door dat soort dialogen kwam ik erachter wat in hun leeft. Je kunt het ook zelf proberen: gewoon praten met het volk, alsof het een mens is. Dan kun je antwoorden gewoon horen. Niet te veel in het hoofd gaan zitten, het zijn vooral gevoelens.

Dat is iets met elementwezens dat altijd is en deze zitten daar heel dicht bij. Altijd door het hart heen, dat is ook het mooie van dat dat levenslichaam van het hart vrijgekomen is, we kunnen nu de weg door het gevoel heengaan. Ik gebruik er altijd zang bij, je hart gaat open, die elementdeeltjes, dat is geweldig.

Vraag: u zei net dat u met geluid zou gaan spelen, dat die maten en die vormen op elkaar afgestemd zijn

Antwoord: dat kan ik straks wel even doen

Opmerking: er zijn o.a. in Canada en Amerika indianenstammen die vergeving vragen aan de boom voor ze hem omhakken omdat ze het hout willen gebruiken, alleen maar voor het vuur. Dat doen ze ook als ze wild afschieten; ze vragen vergeving voordat ze de huid van dat dier er af halen. Dus kun je misschien eerst vergeving vragen aan een boom voor je hem omhakt.

Opmerking: minstens een aantal dagen van te voren, beter nog een aantal weken om het aan te kondigen aan je boom.

Antwoord: ja, dat is opgenomen in een religie die wij zijn kwijtgeraakt met de verbranding van de hexa's, wat wijze mannen of vrouwen, of kruidenman/vrouw betekent. Die hadden contact met die elementwereld. Dat is er in onze cultuur uitgehaald en dat moeten we langzamerhand terugvinden, o.a. door gewoon te praten met de boom. "Ik ga dit of dat met je doen, wat vind je ervan".

Wat ik niet verteld heb: ik maak ook lieren en andere instrumenten op basis van de vormen van de sterrenbeelden, want ik ben echt met sterren onderzoek bezig geweest. Ik heb een Watermanlier bij me, want die heeft met de deva's te maken.

Het is nu rond half elf en dan komt de zon in het negende huis.

Dit is een Watermanlier en het sterrenbeeld Waterman heeft zo'n dubbele lemniscaat, dat zit in de vorm ingewerkt. Als de zon in de Waterman is, dan is het een A-mineur. De zon is in het ritme van het elfde huis, een vierkwartsmaat.

Nicolaas bespeelt de lier

Hier laat ik dus ook mensen bij zingen, vanuit hun gevoel, vanuit hun stemming. Dan kun je je er ook makkelijk op afstellen, op hun gevoel.

Wel leuk om even te zeggen nog; iemand vroeg hoe kan ik zo'n transformatiepunt vinden. Zo kun je in de tuin zo'n transformatie-, zo'n veranderpunt vinden. Als ik het vermoeden heb dat daar iets is, ga ik er op staan en daar wordt hard gewerkt, kun je wel zeggen, vanuit de geest naar de ziel toe. Je gaat er op staan en dan laat je zo'n deva op je eigen spieren werken en dan ga je mee bewegen. Je kunt het voelen, want als je er een stukje naast gaat staan, voel je het minder of niet. Zo kan je zo'n plek vinden, gewoon praktisch je eigen lichaam aftasten. Datzelfde kun je doen als je bij de zee acht stappen van de branding vandaan gaat, dan kun je vaak voelen dat het er een beetje kouder is, dat is een hele rij van die waterwezens. Daar sta je in en dan kan je zo mee bewegen en voelen: o ja, nu sta ik in zo'n waterwezen. Met een stapje naar achteren is het minder of zelfs weg. Met een stapje naar links kan het ook minder zijn, maar ga je echt in zo'n wezen staan, dan kun je dat voelen.

Heb ik u een beetje overtuigd van het bestaan van de elementwezens.

Vraag: wat kun je doen om zoveel mogelijk elementwezens uit te nodigen, of zijn ze er misschien al.

Antwoord: dat hoeft niet. Moderne huizen hebben niet zoveel wezens. Vooral betonwezens die zich in beton zetten, die zijn heel erg sociaal betrokken. Het beste is een hoekje, een altaartje, voor ze te maken door een mooie plant neer te zetten of mineralen neer te leggen. Dat vinden ze allemaal geweldig. Houd dat hoekje dan bij en ga met de seizoenen mee, dan trek je ze daar aan. Wat ze vaak doen is ook wel met de jaargeesten meegaan. Tegen de herfst zet je er bv. herfst spullen neer, met de kerst een kaarsje, dan leef je zelf, maar ook de wezens leven mee met het seizoen of het religieuze, wat er niet voor niks is. Zo trek je ze eigenlijk in je huis. Oudere huizen hebben vaak meer of minder elementwezens, maar omdat wij toch wezens zijn die veel leed hebben, zijn ze vaak beladen. Ze moeten vaak een huis reinigen. Nieuwe huizen en vooral die met beton en gipsplaat, die leven niet zo erg, jammer genoeg, het zijn sjablonen eigenlijk hè.

Er is een keer een heel schrikbarende conferentie geweest van bouwers, die aan homeopathische en antroposofische artsen hadden gevraagd een inleiding te doen, dus voor de aannemer, de architect, de geldschieters. Ze zouden het over het bouwen gaan hebben. Die arts begon met: in de natuur is er geen enkele cel hetzelfde, behalve bij kankergezwellen. Toen viel de hele zaal stil. En dat is wat wij bouwen, de sjabloon-bouw. Terwijl als je naar beton kijkt, daar kun je echt hele mooie dingen van maken. Er zijn mooie dingen van gebouwd, mooie vliegvelden zijn er mee gebouwd, en mooie kantoorpanden mee neergezet, in organische vormen, levende vormen. Vroeger, in de tijd van de Tempeliers, werd dat allemaal mooi uitgehakt, dat is weg en de tijd hebben we er natuurlijk niet meer voor, maar met glasfiberbeton kunt je echt van alles bouwen wat je je maar voor kunt stellen. Het vraagt er eigenlijk al om, om los te komen, in beweging te komen.

Opmerking: in Berlijn hebben ze een architect toegestaan om van beton symmetrische, langwerpige of vierkante blokken te zetten op een grote oppervlakte. We mochten van de een naar de andere kant lopen, maar ik had nog geen paar stappen tussen die blokken gezet of ik moest weg. Later hoorde ik dat het een monument voor de Joden was. Ik vroeg mijn gids hoe het kwam dat er geen graffiti op stond. Het bleek, dat een fabriek die voor de nazi's gewerkt had, gratis verf had geschonken aan de architect. Die blokken zijn geverfd met een stof waar

geen grafitti op hecht. Nou weet ik niet of het van de verf van juist die fabriek of van de nagedachtenis aan de Joden kwam dat ik daar niet kon lopen.

Antwoord: je voelt je daar erg eenzaam. Maar er zit nog iets anders achter, de Nederlandse verstandsziel heeft dat voor elkaar gekregen. Als je op dit moment in Amerika komt, zijn alle straat-patronen vierkant op elkaar, daar word je helemaal dol van als je daar door rijdt. Het gekke is dat dat uit de Middenbeemster komt. Tijdens de droogmakerij in 1618 hebben ze van te voren bedacht om er een heel modern wegen- en slotenpatroon van te maken. Er zijn van te voren lijnen in een vierkant over die Middenbeemster gespannen en er zijn sloten gegraven met daarnaast de wegen. De weilanden zijn daar vierkant en ook de wegen staan vierkant op elkaar. Toen het droog werd wat boompjes ernaast en dan krijg je de polder kolder, als je daar door rijdt: licht aan, licht uit, je wordt helemaal gehypnotiseerd en zo. Datzelfde is naar Amerika gegaan. Dat is voor de elementwereld ontzettend dodend. In de natuur komen maar twee kubische vormen voor: dat is natriumchloride, keukenzout, en pyriet, dat zijn de enige twee. De rest zijn hele andere geometrische vormen, dus dat is zo dood als een pier. Dat bleek wel, dat heb je in dat Denkmal in Berlijn ook bij die vierkante blokken: je voelt je erg eenzaam.

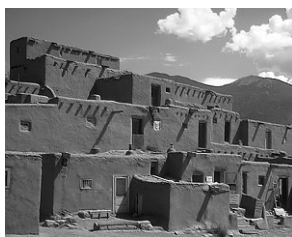
Dat heeft sowieso met onze architectuur te maken. Bij organische vormen krijg je ook dat het leven anders gaat lopen, dat gesprekken anders gaan worden. Je hebt Meneer Hundertwasser in Oostenrijk gehad die van die scheve vloeren in arbeiderswoningen deed. Die mensen konden zich na een paar maanden niet meer oriënteren. Dat is dan weer te gek, je moet toch wel een bepaalde basis hebben.

Opmerking: als je bv. het gebouw van de Gasunie in Groningen ziet, da's organisch en dat is fantastisch.

Antwoord: ja, daar word je ook warm van. Als ze zo'n prijs uitschrijven voor het mooiste gebouw, krijgen dat soort gebouwen een prijs, daar zit leven in.

Vraag: ik heb een lijsterbes, die in een boog is gegroeid. Iemand maakte mij er op attent, dat er vanuit een hoek negatieve straling kwam en die boom groeide daar met een boog omheen.

Antwoord: dat kan, of hij omhult iets. Dat is een van de dingen waaraan ik landschapspunten herken. Bomen maken er een soort gebaar omheen, net of je daar wordt uitgenodigd.

Het leuke is, ik ben in Amerika bij de Hopi Indianen geweest, en in Noord Amerika zijn dat ook de enigen die in van die vierkante blokken huizen zitten. En de bomen die daar naast staan, en normaal zo'n mooie punt maken, zijn ingetakt, ingedeukt als het ware, die nemen de vorm van je huis aan. Zo kwam ik in Engeland in een beeldentuin, Emerson College, en daar was een grote linde die normaal ook zo'n punt heeft en daarvoor was een bronzen beeld neergezet, langwerpige kubussen waarvan eentje een beetje afweek, die boom had ook geen top, en ook één tak die afweek. De natuurwereld gaat helemaal mee met dat wat wij neerzetten.

Er was daar ook een mooi, beetje grijsig, beeld neergezet en daarvan was de klimop, die er achter groeide, aan het wegvluchten. Ik ging er naar toe om er om op het beeld te kloppen en toen bleek het plastic te zijn. Het leek zo mooi organisch, maar daar wilde de klimop niks van hebben. Voor ons is het mooi praktisch materiaal om beelden van plastic neer te zetten, maar daar moeten die planten niets van hebben. Voor mij een reden om geen plastic beelden te maken.

